

உ
தேய்வமேதுணை.

சிறுமணவூரென்று மருவும்.

சேழுமணவை

ஆருரம்மன்
தோத்திரம்.

ஆசிரியவிருத்தம், போற்றிப்பத்து, சரணப்பத்து,
இவைகள் அடங்கியது.

இஃது,

சுட சிறுமணவூர்

முனிசாமி முத்தவியாரால்

இயற்றப்பட்டு,

தமது

சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908.

உ

தெய்வமே துணை.

சிறுமணவூர்

ஆரூரம்மன் தோத்திரம்.

கணபதி துதி.

அஷ்டசத்திக் கதிபதியாகிய

இஷ்டசித்திக் கிரைவணைப்போற்றுவாம்.

நேரிசைவேண்பா.

சென்னல் செழிக்குஞ் செழுமணவை யம்பதியில்
மின்னல் கொழிக்க மேவுவா—என்னையுமை
ஆரூரமுகிப் பொன் னடிபோற்றும் பாவாண
ராரும் பிணியகலு வார்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

பூரணச்சந்த்ரோதயம்போலிலங்கியவருட்பொழிகின்றகரு
ணைமுகமும், பூத்தமலர் மாலைதிகழ் மணமும் பளிச்சென்று
பொட்டிட்ட நெற்றியழகும், வாரணிக்குங்கும புயாசலத் தழ
குமேல் வச்சிரமாங் கல்யவழகும், வைரமாணிக்கச் சரப்பளி
பதக்கமும் வர்ணபட் டாடையழகும், நாரணர்க்கினையபே ரழ
கும் சிவத்தோடு நண்ணுமிட பாகவழகும், நான்முகன் அறுமு
கன் யானைமுகனைப்பெற்று நானூங்குளிர்ந்தவயறும், சீரணிதுல
ங்கவரு நாரணி காரணிஜெகமெலாம்பரிபூரணி, செழுமணவை
மிகுசெம்மை செயரின்ற யெனதம்மை செல்வியா ரூரம்மையே.

உத்தம குணத்திசிவ சத்திபர முத்தியெழி லும்பர்கள்
தொழும்பதத்தி, யுகிதசீ தக்கமல மலர்முக வலங்காரி ஒப்பி
லாப் பரமேஸ்வரி, நித்தியகல் யானகுண மங்கள சமங்கலி நிர்
மலி நிதானிகௌரி, நீதமறையோதும் படிக்குதவு முபகாரி நீங்
காத கருணாகரி, சத்திய வசனத்திசிவ போகசாம் ராச்சிய ச்தா
நிஷ்க் களங்கயோகி சாதனை சதுஷ்டிய மிலாதபுன் மொழியுஞ்
சகித்துகாத் தருள்சுமாரி, சித்தாதி முத்தர்தொழு வித்தாரகா

ரணி ஜெகமெலாம் பரிபூரணி, செழுமணவை மிகுசெம்மை செயநின்ற யெனதம்மை செல்வியா ஞரம்மையே. (௨)

அற்புத சுகந்தமண மலர்பரி மளத்தழகி யழியாத கீர்த்தி யழகி, அண்டமுக டதீர்மேள வாத்தியச் சிங்காரி அதிவீரி கௌரிமாரி, கற்பூரசாம்ராணி யழகிபற் பலதேவர் கவிவாணர் போற்றுமழகி, கடக கங்கணவழகி யகிலபுவ னங்களுந் கார்த் தூரட் சிக்குமழகி, தற்பர நிடப்புரத் தழகிபுவ னேஸ்பரி தயா நிதி விசாலநேத்திரி, தன்னிகரி லாதமென் மேலலங் காரிவெகு தாட்சண்ய முள்ளவழகி, சிற்பரி பராபரி புராதனி காரணிஜெ கமெலாம்பரிபூரணி, செழுமணவை மிகுசெம்மை செயநின்ற யெனதம்மை செல்வியா ஞரம்மையே. (௩)

என்னென்று சொல்லுவேன் யானுமொரு பிறவியென்றே னெடுத் தேன்றிகிலேன், பெள்ளளவு நல்லகுண மில்லையேதொ ல்லையே பென்றுஞ் சமந்தமிடியேன், பொன்னையே மதித்துவா னுளெலாம் வீணுண போக்கிலே போகவிட்டேன், பொய்யினே ன் மெய்யிலே னையையோ யென்செய்வேன் புழுத்தமர மான கொடியேன், உன்னையே நம்பினேன் பின்னெனக் காருமிக்குற் றதுணை யில்லைகண்டாய், உள்ளபடி யிம்மொழியில் கள்ளமே யில்லையா லுன்கடமை காருமம்மா, சென்னியொரு நான்குடைய வன்பரவு காரணிஜெகமெலாம் பரிபூரணி, செழுமணவை மிகுசெம்மை செயநின்ற யெனதம்மை செல்வியா ஞரம்மையே.

உள்ளபடியிவ்வுட லெடுத்தபின் மன்னுயிர்க் கொருதுய ரிழைத்துமறியேன், உருப்பெரா முன்னிழைத் திட்டமா வினையென் றுரைக்கப்பே ருரவுமில்லேன், கள்ளமன மோடும் படிக்கோடி யுலகைக் கலந்துத்திரிந்ததரிவேன், கல்லேருமரமென்ன வினையேரி யுடல்நொந்த காலத்தி லுணையடுத்தேன், தெள்ளுமறை மேலே தெளிந்தாடு தீபமே தெய்வகலைச்சிகரமே, தேனூரு குமுதவாய் ஞானோப தேசமே தெகிட்டாத யோகவாழ்வே, செல்வச் செருக்கருளும் வல்லியுமை காரணி ஜெகமெலாம்பரி பூரணி, செழுமணவை மிகுசெம்மை செயநின்ற யெனதம்மை செல்வியா ஞரம்மையே. (௪)

மெய்யென்று மருவுபே ருடையபொய் யுடலீதனை மெய்யாய் நினைந்துமேலும், மேதினியின் மூவாசையாலறிவுதமொறிவேடிக்கை பாய்த்திரிந்து, தையலர்க் தேவலா ளாகிக்-கிடந்துமோர் சார்பும் பெருமல்கெட்டுத், தாங்கொணு ஆழ்வினைக் காளாய் மெலிந்தவென் ருழ்மையிங் கார்க்குரைப்பேன், தெய்வங்களுக்கெலா மேலான தெய்வமே தேவசாம்ராச்சியமுதலே, திக் கற்ற பாவியென் றோலமிடு மடிமையென் றீவினைபகற்றுமம்மா, செய்யமா மறையாதி முடிவான காரணிகெகமெலாம்பரிபூரணி செழுமணவை மிகுசெம்மை செயரின்ற யெனதம்மை செல்வியா னூரம்மையே. (சு)

(சு) உத்தம ருரைத்ததல மெத்தனைக ளத்தனையு மோடித்திரிந்துவந்தேன், ஊழ்வினை யகற்றுமா தீர்த்தமென் றோதுபலஉதகமெல்லா மூழ்கினேன், எத்தனை விதத்துலக தெய்வத்தை வேண்டுவே னெள்ளள விரக்கமறியேன், யினிவேறு தலமேற மனமீறு தில்லையஃ தென்னென்று வினவுமளவில், அத்தனாலகுங்கமல வண்ணனால குந்தேவ ரரியதிரு மாலினாலகும், அன்னை யென்றுன்னையே பன்மறை விதித்தலும் ஆதிநீ யானதாலும், சித்தங் களித்தனைக் கார்த்தருள் காரணி ஜெகமெலாம் பரிபூரணி செழுமணவை மிகுசெம்மை செயரின்ற யெனதம்மை செல்வியா னூரம்மையே. (சு)

பூததயை யற்றென்ன பாதகமிழைத்தனோ பூர்வஜென்மத்துவினையோ, பொல்லாத காலமோ கிரகநடை கோலமோ பகைஞரார் செய்தவிதமோ, தீதான வுடலைத் துடர்ந்தவினை யோ யெந்த தெய்வகோ பத்தின்செயலோ, தீராதவினையென்ப துலகத்தி லுள்ளதோ தேவினீ தீர்ப்பதரிதோ, மாதாபிதாவேறு திக்கில்லையென்றென் மனச்சாட்சியாய்நம்பினேன், மற்றெங்கு செல்லுவேன் சற்றே கடைக்கணால் மைந்தனைப்பாருமம்மா, சீதா சமேதநூீ மாதவன் தங்கைநீ ஜெகமெலாம் பரிபூரணி செழுமணவை மிகுசெம்மை செயரின்ற யெனதம்மை செல்வியா னூரம்மையே. (சு)

பாராள வேணுமென் றுகிக்கு வில்லையே பாக்கியங்கேழ்க்க வில்லையே, பலவேறு வரமென்று மன்றூட வில்லையே பாவியென்

கேழ்வியெல்லாம், தீராமலென்னுடலில் போராடு கின்றவ்னை
தீர்த்துகார்த் தருளம்மணி, தீனரட்சகியென்று பேர்பெற்ற செ
ல்விநீ திவ்ய கோமளரூபினி, ஆராலுமரிபாத ராஜராஜேஸ்வரி
அகிலம் படைத்தகௌரி, அணுவளவு நீகிருபை செய்தளவி
லெந்தனுட லழியாத பொன்னுகுமே, சேராடு குங்குமச் சிங்கா
ரகாரணி ஜெகமெலாம் பரிபூரணி, செழுமணவை மிகுசெம்மை
செயரின்ற யெனதம்மை செல்வியா ரூரம்மையே. (க)

இப்படியி லுன்னடைக் கலமென்ற பேருக்கு யிருளான
மாப்பகையேது, எதிரொருவர் தானேது விதியேது வினையேது
யின்னமொரு கிரகமேது, தப்பான நோயேது பிணியேது சனி
யேது தலைநா ளிழைத்ததேது, தயவற்ற பகையாளர்செய்வீனை
களே துல்கில் தாரித்ர மென்பதேது, அப்பநீ யம்மைநீ அன்பா
னவுரவுநீ யாவுநீ யென்றடுத்தேன், அடியேனுடற்பிணி துடை
த்தென்னையாளாக்கி யடிமைகொள வேணும்மா, செப்பரிய
முப்பத் திரண்டற்க் காரணி ஜெகமெலாம்பரிபூரணி, செழும
ணவை மிகுசெம்மை செயரின்ற யெனதம்மை செல்வியா ரூரம்
மையே. (க0)

மங்களமில்ங்குமுன் றிருநாமம் வாழிமா மகிமையுலகெ
ங்கும்வாழி, மறையாதி யாகமக் கலையெலாம் புகழ்கின்ற மலர்
பாத கமலம்வாழி, சிங்கவா கனம்வாழி முத்தியாலு ராவுத்தர்
ஜெயவீரர் தானும்வாழி, சென்னலொடு பன்னெலுந்தேங்குமா
பூகமுஞ் செறிமணவை வயலும்வாழி, அங்கந் தளர்த்துனைப்
போற்றமடி யாரெலா மணுக்குறைவுமற்றுவாழி அவ்வடியர்
கூட்டத்து ளடுமை முனிசாமிக்கு மருள்தர நினைப்பையன்றே,
செங்கமல பீடத்தி லங்குசிவ காரணி ஜெகமெலாம் பரிபூரணி,
செழுமணவை மிகுசெம்மை செயரின்ற யெனதம்மை செல்வி
யா ரூரம்மையே. (கக)

ஆரூரம்மன் ஆசிரியவிருத்தம்

முற்றிற்று.

ஆளுரம்மன்பேரில்

போற்றிப்பத்து.

மதிமுகத் தழகிலோக மண்டலேஸ் பரியேபோற்றி
 நிதிபெருந் திருமணுளன் நேரிளங் குமரிபோற்றி
 கதியுனையன் நியில்லேன் கைலேநா யகியேபோற்றி
 பதியினிற் சிறுமணூர்வாழ் பார்வதி போற்றிபோற்றி. (க)

வேதியன் முதலாய்மற்ற விண்ணவர்க் கரசிபோற்றி
 பாதமா மதியோன்றேகப் பங்குடை யவளேபோற்றி
 நீதியங் கருணைவாழ்வே ரித்தியகல் யாணிபோற்றி
 ஆதியே ஆளுர்காக்கு மம்மணி போற்றிபோற்றி. (உ)

ஓதரு முலகுக்கெல்லா மொருத்தியே வுமையேபோற்றி
 மாதவ முனிவர்தாழு மலர்பதத் தழகிபோற்றி
 பாதக மிழைத்தவெந்தன் பழலினே தீர்ப்பாய்போற்றி
 ஸூதரன் தங்கையாளுர் செவ்வியே போற்றிபோற்றி. (ங)

கருணையெப் போதுநீங்காக் கண்ணுடை யவளேபோற்றி
 அருணனுமினேடோன்றாழு மம்புயக் கமலம்போற்றி
 ஒருதுணை யில்லேனெந்த னூழ்வினே தீர்ப்பாய்போற்றி
 நருமணங் கமமுமாளுர் நாயகி போற்றிபோற்றி. (ச)

சேடனை யாழி யென்னச் சிறுவிர லணிந்தாய்போற்றி
 தேடரு சிம்மமூர்ந்த திரிபுரை புவளைபோற்றி
 நாடுரு முயிர்கட்கெல்லாம் நாயகி நடனிபோற்றி
 டீடரு மாளுர்காக்கும் பகவதி போற்றிபோற்றி. (ஊ)

சென்னியா ருடையதேவைக் செனித்துகண்களித்தாய்போற்றி
 பன்னரு முலகுக்கெல்லாம் பற்பல ளுயிபோற்றி
 தன்னிக ரில்லாத் தேவி தற்பரை காளிபோற்றி
 இன்னிலத் தாளுர்காக்கும் ஈஸ்வரி போற்றிபோற்றி. (ஈ)

வானுலகத் தேரர்க்கெல்லாம் வாழ்வளிப் பவளேபோற்றி
 மீனமாந் துவசனுக்கு மாமினி வாமிபோற்றி
 காணுமோ ரடிமையெந்தன் நலிதுயர் தீர்ப்பாய்போற்றி
 தேன்மொழி யாளுர்காக்குத் திரிபுரை போற்றிபோற்றி. (எ)

புட்பக விமானமேரும் பூப்பதத் தழுகிபோற்றி
துட்டனா மகிடனாக்கை துலைத்தமுக் கண்ணிபோற்றி
ஐட்டரா மடியார்பங்கி லிடைவிடா திருப்பாய்போற்றி
மட்டிலா வாளுர்காக்கும் மகேஸ்வரி போற்றிபோற்றி. (அ)

மூவரு முனிவர்மற்றழர்த்திகண் முதல்விபோற்றி
சேவலங் கொடியோனன்னை ஜெகமெலாம் பெற்றாய்போற்றி
காவியங் கண்ணிபுண்ய கமலநா யகியேபோற்றி
பாவயில் வாளுர்காக்கும் பராபரி போற்றி போற்றி. (க)

அத்தியை யீன்றானந்தத் தகங்களித் தவளேபோற்றி
சித்தியுஞ்செல்வமீய ஜெகமெலாம் நிரைந்தாய்போற்றி
சத்திய மாகநின்றூள் சரணமென் றடைந்தேன்போற்றி
நத்திய வாளுர்காக்கும் நாரணி போற்றிபோற்றி. (க0)

ஆரூரம்மன் போற்றிப்பதிகம்

முற்றும்பெற்றது.

ஆரூரம்மன் சரணப்பத்து.

வாடா மலரே மணமே சரணம் வானோர்பணியும் மணியேசரணம்
கோடா வதனக் குமரி சரணம் குமரக் கடவுட் கரமேசரணம்
தேடாமுதலே திருவே சரணம் தேனே மானே தேவி சரணம்
ஓடா வுதகத் தூரவார் மணவூர் உமையே சரணஞ் சரணம் சரணம். (க)

கண்ணார் மணியே கண்ணே சரணம் கருதர்கிடையா கனியே சரணம்
பண்ணார் வேதப் பயனே சரணம் பதியே நிதியே பலமே சரணம்
விண்ணார் பரவும் வினாவே சரணம் வேதப்பொருளின் வித்தே சரணம்
தண்ணார் பொழில்கும் மணவூர் மேவுந்தாயே சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (1)

மதியேர் சடையோன் மாதே சரணம் மலைநே ருருவத் தலைவி சரணம்
துதிசேர் பாதந் துணைசெய் சரணம் துரியாதீதத் திரைவி சரணம்
பதியேர் மாரி வீரி சரணம் பாராள் பரமேஸ் பரிநீ சரணம்
நிதிசேர் மணவூர் நியைபெற் றொளிரும் நிமலி சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (1)

செல்வக் கிரியே செல்வி சரணம் சிவனுக் கொருவன் மணியே சரணம்
அல்லந் களையும் அருளே சரணம் ஆதி ஜோதி அரசி சரணம்
எல்லைக் கிடையா யிரைவி சரணம் ஈசர்க் கிடபா லொளிர்வாய் சரணம்
முல்லைக் கமழும் சிறுநன் மணவூர் முதல்வி சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (ச)

தவமார் முனிவோர் தயவே சரணம் தவளக் கமலத் தாயே சரணம்
சிவமோ டிரையுஞ்சுத்தி சரணம் சிவபோ கத்தின் சுகமே சரணம்
பவமே போக்கும் பதியே சரணம் பலதே வதையின் பலமே சரணம்
திவலைக் கொழியார் தழுவும் மணவூர் தேவி சரணஞ் சரணஞ் சரணம். ()

மருவே மலரே மணமே சரணம் மதியே ரதியே பொதுவே சரணம்
உருவே ஷடலே உயிரே சரணம் உள்ளே புரமே வெளியே சரணம்
திரையே யலையே தெளிவே சரணம் தேனே பாகே சுவையே சரணம்
கரையற் றவர்கூழ் மணவூர் மேவும் கண்ணே சரணஞ் சரணஞ் சரணம். ()

ஞானக் கருணை நயமே சரணம் நரைவெண் மலரேர் பதமே சரணம்
மோனச் சுகமார் முதலே சரணம் முத்திக் குருநன் வித்தேசரணம்
வானம்புலியும் வாழ்வே சரணம் வசனத் தாரேர் வல்லி சரணம்
தீனக் குரவோர் திகழும் மணவூர் திருவே சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (எ)

துளபத் தோளான் துணைவி சரணம் தொல்லைக் களையுஞ் செல்வி சரணம்
களபக் கலவைக் கமலி சரணம் கதியென் றவரைக் காப்பாய் சரணம்
திலர்தத் தொளிசர் வதனி சரணம் ததியென் றிடமென் றிடர்தீர்சரணம்
வளமுற் றிடநன் மணவூர் மேவும் வாழ்வே சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (அ)

உலகீ ரேழுக் கொருதாய் சரணம் உம்பர்த் தொழுசங் கரியே சரணம்
தலமெவ் வுயிருந் தந்தாய் சரணம் தமிழென் விண்தீர்த் தாள்வாய் சரணம்
நிலமெங் கணுமே நிறைவாய் சரணம் நிதியே கதிவே நிலையுன் சரணம்
நலமே கொழியும் மணவூர் மேவும் நடுவே சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (க)

இனியா ரையுமே வேண்டேன் சரணம் யானுன் னுடமை யடிமைசரணம்
பனிபோல்வினையைத் தீர்ப்பாய் சரணம் பதமேநிதமேதொழுவேன்சரணம்
கனியே கனவின் காட்சி சரணம் கண்டேனிணியுன் கடமைசரணம்
தனியென் சிற்றநன் மணவூர் மதலைத் தானே சரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

ஆரூரம்மன் சரணப்பத்து.

முற்றுப்பெற்றது

